

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๑๐/๒๕๖๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการท่องเที่ยว เกี่ยวกับรายชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ผู้อุทธรณ์

: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: กรมการท่องเที่ยว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. - ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ถึงกรมการท่องเที่ยว ขอข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับอนุญาต และใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ ณ เวลาปัจจุบัน แยกรายจังหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อใช้เป็นข้อมูล พื้นฐานในการให้คำแนะนำและคุ้มครองสิทธิแก่นักท่องเที่ยว

กรมการท่องเที่ยว มีหนังสือ ที่ กก ocom/๒๑๕๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เนื่องจากข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตลอดเวลา โดยมีการขออนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมีการ ยกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ทำให้ข้อมูลต้องมีการแก้ไขให้เป็นปัจจุบันตลอด อีกทั้งไม่ได้มีการ จัดทำหรือรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ในรูปแบบเอกสาร จึงเป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจะต้อง ดำเนินการรวบรวมและจัดให้มีขึ้นใหม่ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่สามารถเปิดเผยข้อมูลรายชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้แก่ชมรม คุ้มครองนักท่องเที่ยวได้ ตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบข้อมูลผู้ประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวที่เป็นปัจจุบันได้ที่ www.dot.go.th หรือสอบถามได้ที่กรมการท่องเที่ยว โทร ๐ ๒๒๑๙ ๔๐๒๙ - ๓๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการท่องเที่ยว ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุป

คำสั่ง ที่ สค ๐๑๐/๒๕๖๓

ความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็น - มีหนังสือถึงกรมการท่องเที่ยว ขอข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ ได้รับอนุญาตและใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ ณ เวลาปัจจุบัน แยกรายจังหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อใช้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการให้คำแนะนำและคุ้มครองสิทธิแก่นักท่องเที่ยว แต่กรมการท่องเที่ยวปฏิเสธ การเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าข้อมูลรายชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำ เที่ยว มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตลอดเวลา อีกทั้งไม่ได้มีการจัดทำหรือรวบรวมข้อมูลดังกล่าวไว้ใน รูปแบบเอกสาร จึงเป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการรวบรวมและจัดให้มีขึ้นใหม่ จึงไม่ อยู่ในหลักเกณฑ์ที่สามารถเปิดเผยตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบข้อมูล ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เป็นปัจจุบันได้ที่ www.dot.go.th หรือสอบถามได้ที่กรมการท่องเที่ยว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการท่องเที่ยวดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมการท่องเที่ยว มีหนังสือ ที่ กก ๐๔๐๓/ ๓๒๑๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการ พิจารณา และชี้แจงสรุปความได้ว่า กรมการท่องเที่ยวมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้ผู้ที่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยว ต้องได้รับใบอนุญาต จากนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มีจำนวนผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวประมาณ ๑๓,๔๐๒ ราย (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓) ทั้งนี้ จำนวน ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาตจะมีเพิ่มขึ้นและลดลงตลอดเวลาเนื่องจากมีผู้มาขอรับ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวตลอดเวลา และมีผู้ที่ใบอนุญาตสิ้นสุดลงตลอดเวลาเช่นกัน ดังนั้น หากมีการรวบรวมจัดทำข้อมูลผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวขึ้นมา ณ วันใดก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวจะไม่ สามารถใช้อ้างอิงหรือมีความถูกต้องได้ในวันถัดไป กรมการท่องเที่ยวมิได้มีการรวบรวมจัดทำข้อมูล รายชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวสิ้นสุดลงไว้แต่ประการใด อย่างไรก็ตาม เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการเลือกซื้อรายการนำเที่ยว กรมการท่องเที่ยวได้ จัดทำระบบตรวจสอบใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ผ่านทางเว็บไซต์กรมการ ท่องเที่ยว www.dot.go.th เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้รับ ใบอนุญาตหรือไม่ก่อนที่จะตกลงซื้อรายการนำเที่ยวจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกฎกระทรวงการ อนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว เป็น ๔ ประเภท ได้แก่ (๑) ประเภทเฉพาะพื้นที่ (๒) ประเภทในประเทศ (๓) ประเภทนำเที่ยวจาก

คำสั่ง ที่ สค ๐๑๐/๒๕๖๓

ต่างประเทศ และ (๔) ประเภททั่วไป มิได้มีการแบ่งประเภทใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวเป็น รายจังหวัดแต่อย่างใด ดังนั้น ในการที่จะจัดทำข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ นอกจากจะต้อง ดำเนินการประมวลผล ใส่สูตรฟิลเตอร์ ค้นหาเฉพาะผู้ประกอบการรายที่ยังมีใบอนุญาตประกอบ ธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งเจ้าหน้าที่ระดับผู้ใช้งานระบบไม่สามารถทำเองได้ ต้องดำเนินการโดยนักวิชาการ คอมพิวเตอร์ แต่ยังคงต้องคัดแยกผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเป็นรายจังหวัดอีกด้วย กรมการท่องเที่ยว จึงขอเรียนว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำ/รวบรวมขึ้นมาใหม่ มิใช่ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และพร้อมที่จะสำเนาให้แก่ประชาชนผู้มาร้องขอได้ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลที่ต้อง รวบรวมจัดทำขึ้นใหม่ซึ่งต้องใช้ระยะเวลา และข้อมูลเมื่อมีการจัดทำขึ้นเสร็จ ข้อมูลดังกล่าว ก็ไม่สามารถยืนยันความถูกต้องใด้ในวันถัดไป จึงเป็นข้อมูลที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ และเป็นการเพิ่มภาระเกินควรแก่เจ้าหน้าที่ที่ต้องบริการแก่ประชาชนรายอื่น อีกทั้ง กรมการท่องเที่ยว ได้มีระบบรองรับการตรวจสอบสถานะใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่เป็น Real Time มีความถูกต้อง ให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ขณะเลือกซื้อรายการนำเที่ยวจาก ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับใบอนุญาต ได้ที่ www.dot.go.th

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลรายชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับอนุญาตและใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ ณ เวลาปัจจุบัน แยกราย จั้งหวัดทั้ง ๗๗ จังหวัด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่ หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจง ของกรมการท่องเที่ยวว่า ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลที่ต้องมีกระบวนการ ้ขั้นตอนในการจัดทำ/รวบรวมขึ้นมาใหม่ มิใช่ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว และพร้อมที่จะสำเนาให้แก่ประชาชน ผู้มาร้องขอได้ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อไม่มีข้อมูลข่าวสารในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ จึงเป็นกรณีที่ไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่สามารถพิจารณาวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีอยู่ได้ จึงไม่มีประเด็นต้อง วินิจฉัย และหากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงตามคำชี้แจงของกรมการท่องเที่ยว อาจใช้สิทธิ ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล ข่าวสารต่อไปได้

คำสั่ง ที่ สค ๐๑๐/๒๕๖๓

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยุติการพิจารณาอุทธรณ์นี้ และให้จำหน่ายเรื่องออกจาก สารบบอุทธรณ์

พลเอก ประยุทธ เมฆวิชัย หัวหน้าคณะที่ ๔

รองศาสตราจารย์มานิตย์ จุมปา กรรมการ

นางสาวอัมพวัน เจริญกุล กรรมการ

นายเยี่ยมศักดิ์ คุ้มอินทร์ กรรมการ

นายสมชาย อัศวเศรณี กรรมการ

นายศิริวัฒน์ ทิพย์ธราดล กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓